

Šampón si odfrkol. „Tak po prvé: Pokiaľ ide o predstavenie, s tým veľkáčom, ktorý stojí vedľa teba, som sa už zoznámil, keď mi prerazil strechu. A nemám záujem zoznamovať sa s tým druhým ani s ostatnými larvami, ktoré nazývaš svojimi priateľmi. Po druhé: Pokiaľ ide o našu vlasť, domovom dwarfov je všetko, čo leží pod zemou. A po tretie: Pokiaľ ide o dobré susedské spolužitie, dá sa to dosiahnuť len tak, že nám uhnete z cesty a necháte nás pokojne pracovať. A teraz vám želim pekný deň.“

Otočil sa a už sa chcel vrátiť dovnútra kopca, keď vtom naňho Ned zakričala: „Majster Šampón, čo to hľadáte pod zemou? Je pravda, že máte v úmysle odčerpať argenciové jazero, ktoré leží pod Štiepeniskom?“

Šampón na ňu vrhol zlostný pohľad. „Pravdaže. Vám veľkáčom je argencium nanič. Len dwarfovia ho dokážu spracovať a kuť a len my dwarfovia vieme zakuť mágiu do predmetov, ktoré z neho vyrábame.“

„Ale to jazero je srdcom Štiepeniska,“ namietla Ned. „Liahnu sa z neho všetci goblini.“

„To je ďalší dôvod, prečo ho treba odčerpať,“ riekol na to Šampón. „Ale nech je, ako chce, ja o tom nerozhodujem. Mám svoje rozkazy, ktoré vydala Hlava.“

„Hlava? To je váš kráľ?“ zaujímala sa Ned, ale Šampón ju ignoroval. Princeznin zdvorilý úsmev začal pomaličky tuhnúť. „Majster Šampón,“ zdôraznila, „lávové jazero leží za hradbami Štiepeniska. Patrí nám.“

Šampón si znova odfrkol. „Počujem dobre? Hovoríš patri? Dwarfovia neveria na *vlastníctvo*. Ten výraz používajú len chamtiví goblini a veľkáči bažiaci po zlate. Dwarfovia majú všetko spoločné a Hlava to podľa potreby rozdeľuje. Naším nepísaným právom je dobývať a využívať všetko, čo leží pod zemou, či už je to kameň, alebo kov, oheň či voda. Vy chcete hovoriť o *vlastníctve*? Tak v tom prípade si zapamätaj, veľkáčska žena, že svet patrí dwarfom. Ty a tebe podobní ste ako škodlivý hmyz, čo sa plazí po zemskej kôre.“

V tej chvíli princeznej Ned definitívne došla trpezlivosť. Škodlivým hmyzom ju ešte nikdy nikto nenazval. Začala päste a trasúcim sa hlasom zvolala: „Zastavíme vás! A ak to bude nutné, budeme s vami aj bojovať!“

Šampón len pokrčil plecami. „Pokojne to skúste,“ súhlasil s princeznou, „ale prehráte. My tak či onak argencium odčerpáme a pošleme do Kutaníc na spracovanie. Pekný deň.“ S týmito slovami zmizol aj so svojimi dvoma zástupcami v hore. Dvierka sa za ním s hrmotom zabuchli.

Vonku stále fučal vietor, z komínov sa kúdolilo a na vysokej žrdi viala zástava so striebornou kométou. Po svahu sa zguľalo niekoľko kameňov uvoľnených tresnutím dverí a jeden z nich udrel Henwynu do holennej kosti.

„Au!“

„Čo budeme robiť?“ spýtal sa Lišiak zvedavo.

„Neviem,“ odvetila princezná Ned.

